

Comunicat de premsa

El sector públic a la Catalunya del futur s'hauria d'organitzar en dos nivells: l'administració general de la Generalitat i el món municipal

- En el marc de l'acte central de l'eix 6 del 3r Congrés d'Economia i Empresa de Catalunya organitzat pel Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) sobre "El sector públic a la Catalunya del futur" s'ha apuntat que "el nombre d'administracions és excessiva i innecessàriament complexa" i que "criteris d'eficiència i sostenibilitat aconsellen organitzar l'administració pública a Catalunya a partir de dos nivells: la Generalitat de Catalunya i el món municipal".

- La trobada ha comptat també amb un debat entre l'economista i ex conseller del Banc d'Espanya Guillem López Casasnovas i l'economista i ex conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya Antoni Castells sobre la organització territorial i les finances públiques. López Casasnovas ha destacat que "no reconèixer l'especificitat catalana és avui una gran equivocació", mentre que Antoni Castells ha subratllat que "la Gran Recessió ha demostrat que quan hi ha un ensorrament de la demanda del sector privat, el sector públic ha d'actuar amb tota la potència de foc necessària per sostenir la demanda i l'activitat econòmica".

Barcelona, 16 d'Abril de 2018.- Aquesta tarda ha tingut lloc al Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) l'acte central de l'eix 6 del 3r Congrés d'Economia i Empresa organitzat pel CEC sobre "El sector públic a la Catalunya del futur" presentat pel president d'aquest eix i assessor de presidència de Siemens Gamesa **Joaquim Coello**. El vicepresident de l'eix **Ivan Planas** i l'economista i relator del mateix **David Ros** han repassat les principals conclusions d'aquest eix 6, el qual s'ha dividit en 5 grans temes: organització territorial de Catalunya, governança i qualitat institucional, finançament i sistema impositiu, sostenibilitat de les polítiques públiques i regulació del sistema productiu i altres polítiques sectorials.

En relació a la organització territorial de Catalunya, els diversos autors consideren que "el nombre d'administracions és excessiu i innecessàriament complex" i que "criteris d'eficiència i sostenibilitat aconsellen organitzar l'Administració a Catalunya a partir de dos nivells: la Generalitat de Catalunya i el món municipal, sense innecessàries duplicitats institucionals ni superposició d'estructures polítiques i administratives amb confusió de competències". A més es proposa un nou model amb poques institucions locals, on és passaria dels actuals 948 ajuntaments a 200 – 230 àrees bàsiques municipals, amb respecte a la planta municipal del país en la seva totalitat, on els principis democràtics, l'apropament a la ciutadania i la participació quedin plenament garantits.

D'altra banda, es destaca que durant la crisi els grans serveis de salut, ensenyament o benestar que administra la Generalitat i també les infraestructures que necessita la ciutadania i les empreses han quedat afectats pel fet que Catalunya és una administració subestatal que no pot fer una política monetària pròpia, té una molt reduïda capacitat fiscal i per tant té molt limitats els instruments de política econòmica. En aquest sentit es ressalta que "Catalunya necessita i aspira a tenir un finançament que impliqui poder tributar tant per prendre decisions sobre política tributària, com per a la gestió complerta dels impostos" i han afegit que "el deute de la Generalitat de

Catalunya és el resultat de les insuficiències financeres més que no pas de despeses excessives”.

Pel que fa al model tributari català han subratllat com aquest “ha de donar respostes als grans reptes de futur com són l’augment de la desigualtat, la sostenibilitat de l’estat del benestar, la lluita contra el canvi climàtic, la globalització, la digitalització i l’evasió i el frau fiscal”. A més han demandat “un model tributari català on el Parlament de Catalunya tingui plena capacitat normativa per disposar d’un sistema tributari realment autònom, amb responsabilitat fiscal pròpia, i es faci realitat la previsió estatutària de que sigui l’Agència Tributària de Catalunya la que gestioni, recapti i inspeccioni els tributs que li permetin atendre les despeses generals i els serveis a la ciutadania i a les empreses”.

En referència a la sostenibilitat de les polítiques públiques s’afirma que “la sostenibilitat de l’Estat del Benestar és eminentment un procés polític, és a dir, un procés de decisió col·lectiva”. A més s’afegeix que “més enllà d’un càlcul aritmètic, o actuarial en el cas de les pensions, un cop acordat el nivell d’estat del Benestar que desitgem cal determinar com el finançarem, buscant els millors instruments que responguin a l’eficiència econòmica i a l’equitat”. En aquest sentit, en termes d’eficiència, “Catalunya no el pot fer l’exercici amb plenitud ja que no disposa de plena autonomia per a decidir sobre les seves bases fiscals” i en termes d’equitat, cal tenir molt present també “l’equitat intergeneracional, ja que en absència de representació democràtica les generacions futures passen a ser les perdedores d’un excés de recurs a l’endeutament per a finançar la despesa social corrent”. Per tant, en absència d’incentius a considerar les generacions futures i miopia decisora que prima el curt termini, “els governs necessiten de regles fiscals per a garantir la sostenibilitat i solvència de les finances públiques”. D’altra banda, “els sostres de despesa marcaran els límits del creixement futur de la despesa de les administracions públiques catalanes” i per això passen a ser molt importants els instruments de revisió del que s’està gastant ja que “garantir l’eficiència dels recursos públics requereix també un bon sistema de garanties, i per a això és clau la funció interventora, que ha d’adaptar-se als canvis en els models organitzatius i de governança de l’administració promovent mesures preventives de gestió de riscos per a fer més eficient el procés administratiu”.

L’acte de presentació de les conclusions de l’eix 6 del 3r Congrés d’Economia i Empresa de Catalunya també ha comptat amb un debat sobre la organització territorial i les finances públiques amb l’economista, ex conseller del Banc d’Espanya, catedràtic d’Economia de la Universitat Pompeu Fabra i col·legiat de mèrit del CEC **Guillem López Casasnovas** i l’economista, ex conseller d’Economia de la Generalitat de Catalunya i catedràtic d’Economia de la Universitat de Barcelona **Antoni Castells**.

Guillem López Casasnovas ha destacat que “reencaixar Catalunya en el sistema de finançament actual requereix un trànsit des del model de necessitats fiscal avui vigent cap a un model basat en la capacitat fiscal de sobirania tributària compartida, tot acordant un mecanisme de solidaritat que no pot ser imposat”. També ha apuntat que “Catalunya reivindica un pacte des del federalisme fiscal i això comporta bilateralitat” i ha afegit que “Catalunya ha demanat tradicionalment més sobirania tributària per exercir més responsabilitat fiscal i autogovern”. López Casasnovas ha conclòs que “és més que probable que el que seria un reconeixement d’un finançament que pugui reencaixar Catalunya a Espanya sigui respost per alguns com una cessió al secessionisme”, però ha destacat que “fent això posaran Espanya al límit” i que “no reconèixer l’especificitat catalana és avui una gran equivocació”.

Antoni Castells ha ressaltat que “cal restablir una correspondència bàsica entre l’àmbit d’actuació de l’estat (per poder polític) i el dels mercats i, a la vegada, entre l’àmbit

d'exercici de la democràcia i el del poder polític". També ha recalcat que "quan es trenca la primera correspondència, entre estats i mercats, tenim estats que poden ser nominalment sobirans, però el poder dels quals per regular els mercats és més que discutible i quan es trenca la segona, podem tenir governs elegits segons les regles de la democràcia, però amb un poder més fictici que real, perquè són altres instàncies (de caràcter intergovernamental en uns casos, tecnocràtic en d'altres) les que adopten les decisions". Castells ha afegit que "quan es trenquen les dues, no tenim ni estats sobirans, ni una democràcia global: només el poder dels mercats davant la indefensió de la política".

El **Col·legi d'Economistes de Catalunya** organitza el 3r Congrés d'Economia i Empresa de Catalunya amb el lema "Cap a un model eficient i equitatiu" plantejat com un procés continuat, participatiu i obert a tothom amb una presentació final de conclusions el 17 de maig del 2018 al Palau de Congressos de Barcelona.

<http://congres2018.coleconomistes.cat/>

El Col·legi d'Economistes de Catalunya, que compta amb més de 8.000 col·legiats i més de 2.000 societats i despatxos vinculats dedicats professionalment a les diferents vessants de l'economia i l'empresa, està considerat com una institució que, a través de l'organització d'activitats i serveis molt diversos, es configura com un centre de formació i reciclatge dels professionals i com un fòrum d'opinió obert a la societat en general.

Per a més informació:

Gabinet de premsa 3r Congrés d'Economia i Empresa de Catalunya

Víctor Bottini (679983346) i Clara Bassols (673153645)

premsa@congres2018.coleconomistes.cat